

KOMÁROMI LAPOK

Alapítva 1849-ben

Mikulás a színházban, a városházán és a buszokon

Nagy meglepetés érte a nézőket Mikulás napján a Jókai Színház gyermekelőadásán. A három kismalac című mese végén maga a Nagyszakállú jelent meg, méghozzá nem egyedül: Manócska és Krampusz kísérte, segítette az ajándékosztásban. A gyerekek pedig – ki megilletődve, ki bátran, ki cserfeszen – szinte ellepték a Lapföldről érkezett bőkezű vendéget.

A gyerekek és felnőttek szinte kivétel nélkül örültek a Mikulással való találkozásnak, hiszen annak ellenére, hogy az éj leple alatt mindenki csizmájába eljuttatta az ajándékot, a személyes találkozás mégiscsak más; közvetlenebb, vidámabb – mondhatni: hab a Mikulás-tórán. A Komáromi Városi Hivatal munkatársainak köszönhetően is sok gyermek találkozhatott a Mikulással a hivatal tanácstermében, aminek leginkább a

Stubendek László polgármester, Knirs Imre alpolgármester, s köztük a gyerekeket megörvendtető Mikulás

kisebb gyerekek örültek. Az elszavalt versért vagy énekért finomságokkal lepte meg őket a Mikulás. A városi művelődési központba is ellátogatott,

Stubendek László polgármester személyében, a Mikulás, ahol csaknem harminc, nehéz sorsú gyermek várta izgatottan az ajándéksomagokat és a kézmű-

ves foglalkozást. A városi hivatal munkatársai ezekkel a gyerekekkel év közben is törődnek, hiszen, ahogyan fogalmaztak: ők a mi kicsi gyermekeink.

Albert Sándor kitüntetése

Albert Sándor, a Selye János Egyetem alapító rektora kapta az idei Pro Probitate – Helytállásért-díjat. Az ünnepséget a Duna Menti Múzeum dísztermében tartották.

A jelenlevőket városunk polgármestere, Stubendek László köszöntötte, aki elmondta: az idén több jubileumot ünneplő Komárom ezen a napon ismét példát ad helytállásból, bizva abban, hogy továbbra is ez lesz vezérfonala.

Mértékadó lett ez a díj – mondta ünnepi beszédében Berényi József, a Magyar Község Pártjának elnöke, aki hangsúlyozta: a napjainkban bizonytalan időköt élő felvidéki magyar közösségnek szüksége van példaképekre, olyan emberekre, akik sokat tesznek megmaradásunkért.

Az elismerést Csáky Pál európai parlamenti képviselő adta át a Selye János Egyetem alapító rektorának. A kitüntetettet Bár-

dos Gyula, a Csemadok elnöke méltatta. Albert Sándor az életművéért: pedagógusi, iskola-vezetői és szervezői, egyetem-alapítói tevékenységéért kapta a Helytállásért díjat. Közel ötven éve áll a katedrán, ma is tevékenyen dolgozik. „Ez a díj megbizsergette a szívemet, igazán kedves nekem, mert ezt itthon, a sajátjaimtól kaptam – mondta az ünnepségen a professzor.

Korpás Éva Fonogram-díjas népdalénekes és Madarász András műsora, valamint a műsorvezető Molnár László versmondása művészi élménnyel gazdagította az ünnepi délután résztvevőit.

A Pro Probitate - Helytállásért díjat 1994-ben alapították, és évente a szlovákiai magyar közösség olyan jelentős személyiségének vagy szervezetének adományozzák, aki példamutatóval érdemelte ki ezt a rangos elismerést.

-p-

Pályaorientációs nap az Ipariban

December első napján rendkívül sikeres rendezvénynek adott otthont a komáromi Ipari Szakközépiskola. A Mesterségem CÍMERRE? elnevezésű program a Bethlen Gábor Alap támogatásával került megrendezésre, s annak szakmai tartalmát a TANDEM non-profit szervezet tréneri biztosították.

A program célcsoportját az iskola harmadik évfolyamának diákjai alkották, akik a délelőtti folyamán kiscsoportos foglalkozás keretében különböző játékok és szituációs gyakorlatok segítségével próbálták megfogalmazni erősségeiket és a jövőre vonatkozó vágyaikat, céljaikat. Délután a tornaterem színes kavalkáddá alakulva

kinált külön féle párhuzamos programlehetőségeket, amelyek közül a legnépszerűbb az Élő Könyvtár volt. A kikölcsönözhető „élő könyvek” különböző foglalkozások képviselői voltak, akikkel a diákok elbeszélgethettek a szakma mindennapjairól, nehézségeiről, ezáltal valóságos képet kapva az adott hivatás jellemzőiről.

A tanulók igényeinek felmérése előzetesen egy online-kérdőív formájában történt, s annak eredményei határozták meg a meghívott szakemberek körét.

A délután folyamán az érdeklődők próba-állásinterjú és Felvételiz okosan! nevű társasjátékban is részt vehettek, diplomás előképet készíthettek

magukról talárban, kezükben a friss diplomával, valamint személyes beszélgetési lehetőség nyílt pályaorientációs tanácsadókkal. A kreatív standon saját névjegykártyát, önéletrajzot és motivációs levelet írhattak, az információs pulnál pedig a felsőoktatási intézményekkel kapcsolatos kérdéseikre kaptak

választ, sőt a merész vállalkozók életút-kötélpályán teheték próbára bátorságukat.

Bízunk benne, hogy a rendezvény hozzájárult ahhoz, hogy a diákok hatékony segítséget kapjanak a pályaválasztással kapcsolatos kérdéseikre.

Mészáros Tímea, tanár

Testületi krónika

A városi képviselőtestület a múlt héten tartotta a 14. rendes ülését, melynek legfontosabb napirendi pontja a 2016-os évi költségvetés megtárgyalása volt. A városi büdzsében 21 millió 713 ezer 692 euró szerepel a bevételi oldalon és 12 ezer euróval kevesebb a kiadási oldalon.

A testület megemelte a Komáromi Művészeti Alapiskola és a napközi otthonok költségvetését és támogatott több kulturális, illetve oktatási intézményt. A testület döntése értelmében nem változik a szemétdíj, ám változás, hogy a törvényi előírásoknak megfelelően bevezetésre kerül az apró építkezési hulladék szemétteljei lerakási díj, 0,022 ezred euró kilogrammonként. Azon polgároknak, akik huza-

mosabb ideig külföldön tartózkodnak, egyszerűbbé válik az illeték elengedésének módja. Módosult további két általános érvényű rendelet is: az egyszeri és rendkívüli segélyek folyósításáról, illetve a szociális szolgáltatásokról szóló szabályozás.

Elfogadták a város gazdasági és szociális fejlesztési programját, amely 2022-ig szól, de mivel a program bevezető részében a város kulturális életét, történelmét bemutató részben több pontatlanság is volt, a testület januárban módosítja az anyagot. Támogatták a Comorra servis által benyújtandó pályázatot, mellyel a fedett uszoda hógazdálkodását javíthatják, és emelték a KOMVaK részvénytársaság alaptőkéjét is, növelve a részvények értékét.

Huszárok a városházán

Székely hagyományörző huszárok – honvédek látogattak városunkba a múlt héten, akik az „Austerlitz csatába” menet ejtették útba Komáromot.

A Klapka téren Stubendek László polgármester fogadta a küldöttséget, majd a városháza nagytermében arról szólt, hogy komáromnak komoly huszárhagyományai vannak, elég, ha az 1848-as szabadságharcra gondolunk, de büszkék lehetünk a Klapka-huszárra is, aki a győztes csata emlékére trombitálja a Klapka-indulót a városháza tornyában. Keszegh Béla alpol-

gármester elmondta: mindig szívesen látják városunkban a hagyományörzőket, jöjjenek el máskor is családjaikkal Komáromba, amely 750 évvel ezelőtt kapott városi rangot.

Az austerlitz csata, vagy más néven a három császár csatája a harmadik koalíció elleni háború első ütközete, Napóleon legfényesebb győzelmének egyike volt 1805-ben Austerlitz, a Brünn közelében fekvő Slavkov mellett. Napóleon a csatában legyőzte a névlegesen Kutuzov vezette orosz-osztrák hadsereget.

-batta-

**Áldott, békés karácsonyi ünnepeket,
sikerekben gazdag boldog új évet kívánunk!**

Siker volt a XXIII. Nagy Károly Matematikai Diáktalálkozó

November utolsó hétfőjén rendezték meg Komáromban – az Oláh György tanár úr (1940-2012) által 1991-ben elindított – Nagy Károly Matematikai Diáktalálkozót, Keszegh István matematika-fizika szakos gimnáziumi tanár szervezésében, amelyen az egész Kárpát-medencéből ide-sereglett matematika szakos tanárok és egykori kiváló diákok tartottak foglalkozásokat.

Keszegh István főszervező a következő rövid értékelést közölte lapunkkal: „A találkozón az idén is kiemelkedő szerepet kapott a tehetséggondozás. Felkérésünkre a Kárpát-medence magyar iskoláiban kiemelkedően eredményes munkát végző és a tehetséggondozásban járatos tanárok tartottak olyan foglalkozásokat, melyek a kötelező tananyagot túlmutató, fontos elméleti, illetve gyakorlati megol-

Keszegh István főszervező megnyitja az idei találkozót. Fotó: Krüger Viktor

A meghívott előadók a matematika valamennyi témájában tartottak előadásokat, amelyek iránt kíváncsi érdeklődés mutatkozott, hiszen több mint százán vettek részt a különböző előadásokon, hogy azok elhangzását követően megvitassák a legérdekesebb és legújabb problémákat. A három nap azonban nem csak a matematikáról szólt, hiszen voltak szakmai, baráti beszélgetések, városnézés, múzeumlátogatás, megemlékezés Bolyai János halálának 155. évfordulójáról, tapasztalatcsere.

Az előadók között volt Katz Sándor (Bonyhád), Kubatov Antal (Kaposvár), Kiss Géza (Budapest), Béres Zoltán (Palics – Vajdaság), Csikós Pajor Gizella (Zenta – Vajdaság), Lányi Vera (Pécs), Erdős Gábor (Nagykanizsa), Kántor Sándor és felesége, valamint Remeténé Orvos Viola Debrecenből, Fonód Tibor (Komárom), Kovács Béla (Szatmárnémeti), Wolosz János (Budapest), Bukorné Both Emőke (Komárom), Fridrik Richárd (Szeged), Gálné Groma Virág (Budapest), Frankl Nóra (Budapest), valamint Huszár Kristóf, az első Oláh György-díjas Phd.-hallgató.

dásokat tartalmazó és kérdéseket felvető, a későbbiekben nagyon eredményesen használható ismereteket mutatnak be.“

A Selye János Gimnázium és az Ipari Középiskola társszervezésében megvalósult matematikai találkozó megnyitóját ünnepségén harmadik alkalommal adták át az Oláh György Magyar Matematikai Tehetség Díjat, amelyet Szőke Tamás, a miskolci Földes Ferenc Gimnázium idén érettségizett diákja és Kekeňák Tamás, a kassai Márai Sándor Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium és Alapiskola végzős diákja vehetett át. Nem megosztott díjról van szó, hanem mindkét díjazott számára teljes értékű elismerésről.

A találkozó támogatói voltak: a Selye János Gimnázium Öregdiákjainak és Tanárainak Baráti Köre, az Ipari Középiskola, az SZMPSZ, Komárom város önkormányzata, a Csemegekert komáromi helyi szervezete, Varga István, dr. Ipóth Barnabás, Tóth István, Fehér Erzsébet, Keszegh István, valamint Keszegh István egykori tanítványai, Gyurász Zoltán, Hlédik Tibor, Neszi Zsolt, Tarics Péter és Vörös Péter.

Egyenes és világos beszédet!

Karácsony előtti beszélgetés Vörös Péter, parlamenti képviselővel érzékeny kérdésekről

Képviselő úr, november 21-én a Híd jóváhagyta képviselői jelöltlistáját, amelyen Önt a 13. helyre tették. Babonás?

– Szerencsére nem vagyok babonás. Ha a 13-asra gondolk most, karácsony közeledtével nekem a tizenkét apostol, és a tizenharmadik Jézus Krisztus jut eszembe. Bár nem akarom a világot megváltani, sőt, még azt sem hiszem, hogy a bölcsesség követ a zsebemben hordom, de úgy érzem, van mondanivalóm az emberek számára, van elképzelésem, vannak terveim. Szószólóra van szüksége magyar iskoláinknak, Dél-Szlovákiának, a szlovákiai magyaroknak. Én ezt akarom föl vállalni.

Mennyire elégedett ezzel a hellyel?

– Szerintem nem az a fontos, hogy én mennyire vagyok elégedett. A munkámat, a személyemet a választók fogják értékelni, tehát számomra az a fontos, ők hogyan értékelnek engem. Amióta a karikázás súlya megnőtt, azóta ez hatványozottan igaz. Természetesen, szavazni csak pártlistákra lehet, de azon belül bizony a választókön múlik, hogy konkrétan kik fogják őket képviselni a parlamentben. Őszintén bízom benne, hogy nem csak a közismertség, az öndicséret vagy éppen az óriásplakátok száma fogja ezt eldönteni. A választók józanul mérlegelnek és megnézik azt is, ki az, aki karakán módon kiáll a magyar ügyek mellett, az iskoláinkért, a régióinkért.

Ha már a magyar ügyeket említette, a Híd képviselőit az ellenoldal gyakran vádolja túlzott szervilitással, ha úgy tetszik meghunyászkodással, túlzott lojalitással a többségi nemzet iránt. Ön ezt hogyan látja?

– Én mindig is nemzetben gondolkodtam. A Híd programja is magyar nemzetpolitikáról beszél. Nincs miért szégyenkezniük. Az elmúlt négy évben minden egyes bennünket érintő kérdésben nemcsak hallattuk a hangunkat a parlamentben, hanem törvényjavaslatokkal is éltünk. Ennek köszönhetően idén szeptember elsején a magyar kisiskolák nem szűntek meg. Eddig is és ezután is azt mondom, hogy nekünk bátran ki kell állnunk magunkért. Nálam ezekben a kérdésekben az igen igent jelent, a nem pedig nemet. Nem szeretem a maszatolást, a „tulajdonképpeneket“ és

az „elvillegetet“. Nem szeretem, ha valaki megpróbál kibújni a felelősség alól. Az egyenes és világos beszédet szeretem. Legelőször is tudni kell, hogy mit akarunk, hogyan akarjuk, és azt okosan kell tudni képviselni.

Érintsünk még egy kényes témát, amit az emberek az egyik legfontosabb társadalmi problémának tartanak. És ez a menekültkérdés. Valóban alaptalanok lennének az emberek félelmei? Tényleg csak arról van szó, hogy bedőlnek a kormányzati propagandának?

– Az emberek félelmei nem alaptalanok. Jobb félni, mint megijedni. A félelmeik alapja pedig az európai politikusok tehetetlensége. Az elmúlt háromnegyed évben naponta emberek tízezrei özönlenek be az Európai Unió területére, miközben az európai politikusok üres szövegekkel, semmitmondó kiáltványokkal, közhelyeket puffogtató sajtótájékoztatókkal fárasztanak bennünket.

Ön szerint mit kellene tenni?

– Kilenc hónap alatt az európai politikusok addig jutottak el, hogy „fokozottabban kell a külső határokat őrizni“. Csak arról nem beszélnek, hogyan. Azalatt az idő alatt, amíg ezt sajtótájékoztatón elmondják, emberek tömegei özönlenek be ellenőrizetlenül Európába. Európa ebben a kérdésben képtelen a saját lábára állni. Három milliárd eurót fogunk a törököknek azért fizetni, hogy a menekülteket ne engedjék tovább. Ahelyett, hogy azon gondolkodnánk, hogy három milliárd euróból hogyan tudjuk megvédeni Európa külső határait. Ennek a politikának csak egyetlen következménye lehet: ha adtok pénzt, nem lesz menekült, ha nem adtok pénzt, lesz menekült. Ez a mi érdekünk?

Ezzel azt akarja mondani, hogy a kerítés a megoldás?

– A kerítés is több, mint a semmi. A huszonnyolc tagállamnak közös határvédelmi szervezetet kell felállítania. Minden egyes állam a világban védi a saját határait, ez alól az Európai Unió sem lehet kivétel. Ha a saját életünkből meríték példát, azt hiszem, nem tévedek, ha azt mondom: mindenkinek a saját családja a legfontosabb. A családluk bizottsága, nyugalma, egzisztenciája minden más fölött áll. Ezért nekünk is a legfontosabb, hogy a mi nagy családunk,

a mi közösségünk biztonságban legyen. Ha Európa a külső határait nem tudja megvédeni, akkor abból az következik, hogy a tagországok az egymás közötti határokat fogják lezárni. És ezzel vége az EU legnagyobb vívmányának, az átjárható határoknak.

Képviselő úr, a Híd a menekültkvóták ellen szavazott a parlamentben. De ez a téma továbbra is napirenden van Európában. Mi lehet a vége ennek a huzavonának?

– Teljesen megdöbbentő számomra, hogy a menekültválság haszonélvezőivel kapcsolatban, értsd alatta az emberkereskedőket és terroristákat, az Európai Unió mindezzel tehetetlennek bizonyult. Ma Merkel számára az a legfontosabb kérdés, hogy Magyarország, Szlovákia, Lengyelország, Csehország torkán hogy tudja lenyomni a kötelező menekültkvótákat. Ebben a kérdésben nem szabad hagyni magunkat zsarolni. Amíg Merkel nem képes kimondani, hogy ne jöjjetek többen, mert megteltünk, hogy nagyon sok embert kénytelenek vagyunk visszaküldeni oda, ahonnan jött, amíg nem tudja azt mondani, hogy Európa külső határait, értsd Görögországot és Olaszországot fizikailag is meg kell védenünk, addig nincs értelme beszélni menekültkvótákról.

Nem tart attól, hogy a migránskérdés nálunk is kampánytémává válik?

– Nem azzá válik, hanem már most is az. Tény, hogy Robert Ficónak úgy kellett a választások előtt ez a migránskérdés, mint egy falat kenyér. Emlékezzünk vissza, hogy amikor 2010-ben Magyarország elfogadta az állampolgársági törvényt, Fico összehívta a Nemzetbiztonsági Tanács ülését, mondván, hogy a

magyarok veszélyeztetik az országot. Mindig szüksége van egy aktuális ellenségre. Ha nincs, akkor ki kell találni. De nézzük reálisan a dolgokat. Fico nem azért akarja megszüntetni a kisiskoláinkat, mert migránsok lennének itt, nem azért van ennyire gazdaságilag leszakadva Dél-Szlovákia, mert migránsok tízezrei lepték volna el, nem azért fogja 1 euró 90 centtel emelni a nyugdíjakat, mert a migránsoknak több pénz kell, és nem azért kell harmincezer magyar fiataloknak külföldön keresnie a boldogulást, mert a migránsok elveszik tőlük munkahelyeket. Hanem azért, mert a kormány az elmúlt négy év alatt rossz irányt követett. Tehát irányt kell váltani.

A végére jöjjön egy személyes kérdés karácsony közeledtével. Hol és hogyan tölti az ünnepeket?

– Az ünnep a családé és a barátoké, ahogy minden évben. Most valahogy különösen felértékelődött számomra az, hogy békében, nyugalomban, egészségben együtt tudunk lenni a feleséggel és a fiammal, vagy éppen a tágabb családdal. A televíziót egyébként sem szívesen nézem, most meg tudatosan igyekszem távol tartani magamtól a külvilágot és különösen a politikát. Szükség van a feltöltődésre, a befelőlődésre és az egymásra figyelésre is. Örülök, hogy végre több időm lesz egy jót beszélgetni Áron fiammal, aki tizenhárom évesen most nyílik a világra. És talán sikerül elolvasnom néhány fontos könyvet, amit már régóta tervbe vettem. Hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy mindenkinek békés, boldog, meghitt karácsonyi ünnepeket kívánjak!

-SZ-

Görgy a legendás honvéd-altábornagy – A Teátrum új bemutatója

Létezésének jubileumi, tizenötödik évadjában a TEÁTRUM egyik legizgalmasabbnak ígérkező előadását láthatja most a közönség. A Görgy a legendás honvéd-altábornagyról, „szabadságharc fővezérééről” szól, s a kitűnően megírt dráma egy máig élő magyar dilemmára keresi a választ: áruló volt-e a csatatereken mindig győztes hadvezér, amikor honvédekkel Világosnál letétette a fegyvert, vagy megbecsülést érdemlő hős?

Az alkotás Görgy Artúr ma is élő lezármazottja, Görgy Gábor alkotása, aki sikeres írói pályafutása csúcspontján, nyolcvanadik esztendőjét betöltve tette le a garast a Görgy-Kossuth vitában.

A színpadi megvalósítás érdekessége, hogy a dráma nyolc alakja közül mindössze három látható a színen, ötöt „álomképekben”, filmről vetítve szerepeltet a rendező. A Görgy a címszereplő, Dráfi Máttyás Jászai Mari-díjas színművésznök

számára kettős élményt jelent: súlyos, de sikeres műtete után ismét játszhat, ráadásul abban a drámában, amely már elkészültekor foglalkoztatni kezdte.

A TEÁTRUM új előadása egyúttal kiváló alkalom a néző számára: vajon talál-e párhuzamot a tizenkilencedik századi események és a káoszba süllyedt mai Európa történései között? Bemutató: december 27-én 18 órai kezdettel Komáromban, a Tiszti pavilonban.

KOMÁROMI LAPOK

Városi lap. Kiadja a COM-MÉDIA Kft. Ügyvezető igazgató: Pék Zoltán. Szerkesztőség: ifj. Batta György főszerkesztő, Lubica Balková szerkesztő, Czédus Péter webmester, Šebedovská Iveta szerkesztőségi titkár. Gazdasági ügyek: Deminger Gita. Székhely: Klapka Gy. tér 1., 945 01 Komárom. Levélcím: Tiszti pavilon, Pf. 136, 945 01 Komárom. Tel.: 77 13 488, fax: 77 13 489. Kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN 1339-8636. Nyilvántartási szám: EV 4572/12. IČO: 36522309. Nyomja a Petit Press. E-mail: kl@komarno.sk. Web: www.tvkomarno.sk

Adventi- és karácsonyi készülődés a Bene-i óvodában

Adventtel az év egyik legszebb időszaka veszi kezdetét. A szó jelentése: eljövétel, várakozás. A gyermekek is kíváncsian várják az ünnepek közeledtét, képzeletük ez időtájt, ha lehet, még szárnyalóbb.

Óvodánkban az adventi időszakkal megkezdődnek a karácsonyi előkészületek is. Mesélünk a karácsonyi népszokásokról, hagyományokról, a kis Jézusról, a közelgő ünnepekről. Minderről gyermekeknek szóló vallási történetek, népmesék és verses mesék felelevenítésén keresztül tudhatnak meg még többet - koruknak megfelelően - a kíváncsi apróságok.

Fontos, hogy a gyerekek az ünnepi készülődés, a karácsonyi várakozás meghittségét, melegét élhessék át az óvodában is. Mi bizony lelkesen készülünk az ünnepekre. Ilyenkor az egész óvodát díszbe öltöztetjük, és nem maradhat el a közös mézeskalács sütés sem. Előkerülnek a gondosan elrakott karácsonyi dekorációk, amelyeket minden évben újjal egészítünk ki, így a gyerekek munkáival is.

Adventi koszorúnkon minden hétvégén meggyújtunk egy gyertyát, miközben énekelünk, verselünk. Így kellemes, szeretetteljes hangulatban tanulják meg a gyerekek az ünnephez

kapcsolódó dalokat, verseket. Beszélünk a család fontosságáról, otthon hogyan készülnek a karácsonyra, milyen ételek kerülnek az ünnepi asztalra, hiszen mindenkinél más és más a karácsony, a családi szokások, az ajándékozás, vagy a fenyődíszítés. Ráhangolódunk a szent ünnepre, a kis Jézus születésének-, a szeretet- és az ajándékozás ünnepére.

Várjuk a Mikulást is. Megbeszéljük, honnan ered ez a népszokás. Folyamatosan díszítjük a folyosót és termeinket a gyerekek munkáival. Miku-

lós játékokat játszunk. Vele kapcsolatos meséket, történeteket (Szent Miklós legendája), verseket és dalokat hallgatunk, tanulunk. Megtisztítjuk csizmáinkat (gyerekek, óvónők és az óvoda dolgozói egyaránt), majd annak rendje és módja szerint mindnyájan kiteszük azokat az ablakba. December 6-án a Mikulás zenés-műsoros délután keretén belül látogat el hozzánk, a kikészített csizmákba pedig ki-ki megkapja kis csomagját.

Minden évben hagyomány nálunk, hogy a karácsony előtti utolsó napokban adventi ját-

sóházat szervezünk, ahol az óvónők segítségével a gyerekek, szülők és nagyszülők karácsonyi meglepetéseket készítenek, amelyek akár a fa alá is kerülhetnek, majd elfogyasszák saját készítésű mézeskalácsaikat.

Ezeket a heteket rengeteg játékkal, örömmel, készülődéssel töltjük el. Minden az ünnepvárás jegyében zajlik, mintegy lelki előkészület a későbbi rácsodálkozásra, hiszen egyetlen ünnepünk sem hoz annyi örömet, mint a Karácsony ünnepe.

Maráz Mónika

Köszönetnyilvánítás

A kor, melyben élünk nagyon különös, tele nyüzsgéssel, az identitás elvesztésével és a mintaképek eltűnésével. Hiányoznak azok a személyiségek, akik példaképként és meggyőző bizonyítékként szolgálhatnak arra, hogy lehet az életet jelentősségteljesen és becsületesen élni.

Meglepetéssel szembesültünk, hogy ez nem mindig van így. Az elmúlt pár napban megtiszteltetés volt részünkről olyan hősokeket, karakteres személyiségeket megismerni, akik az igazság nevében eljárva a polgárok szolgálatának szentelték életüket.

Tisztelt Polgármester úr, Tisztelt Képviselők!

Tisztelettel adózunk az önök nagylelkűségének, mellyel az egészségileg károsult fiatal felnőttek ugyanúgy a társadalom részének tartják és megértik a nehézségeiket, álmaikat és titkos vágyaikat. Ez nagy megtiszteltetés számunkra, mellyel kifejezhetjük Önöknek őszinte köszönetünket, a szívélyes segítségnyújtásért, a kinyilvánított bizalmukért, hogy képesek támogatni a mentálisan sérült lakosok intézményi szociális ellátásával kapcsolatos tevékenységet.

A szülők, alkalmazottak és a fiatalok nevében, köszönjük Önöknek a segítséget, melyet úgy döntöttek megadni a társulásunknak előítéletek, kétségek és feltételek nélkül.

Tisztelt Polgármester úr, Tisztelt Képviselők!

Engedjék meg, hogy az Önök felelősségteljes munkájához sok sikert, erőt és egészséget kívánjunk.

Mentálisan sérült emberek megsegítésére létrejött civil szervezet Barátság utca 2, Komárom

Percekig tartó taps: Tarics Péter bravúros Bolyai-alakítása

Telt házas közönség előtt páratlan sikert aratott és kataraktikus művészi élményt nyújtott a XXIII. Nagy Károly Matematikai Diáktalálkozó, Révkomáromban, a Selye János Gimnázium dísztermében a „Megkoronázatlanul – Bolyai János forradalma” című monodráma bemutatása, Tarics Péter előadásában, aki saját – immár tízedik – színdarabját vitte színre, ezúttal a Jászai Mari-díjas Gali László rendezésében.

Az előadásban egy rendkívüli ember, a legnagyobb magyar matematikus, a géniusz Bolyai János tragikus sorsát kísértük végig, tehetségének hatalmas fellángolását és megmegismérlődő kitöréseit, önmagával való vívódásait és körülményeivel való küzdelmeit. Tarics Péter szerepformálásában pontosan megértettük ezeket a belső konfliktusokat, azok okait és következményeit. Olyan egyértelmű, precíz és világos Bolyai-kép alakult ki a nézőben, ami ritkaság a magyar színpadon. Tarics hitelesen, parádés színészi játékkal mutatta be azt a vad, fékezhetetlen hevületet, amely Bolyai János lelkében viharzott egy életen át. Alakításában kitűnően formálta meg a színpadon Bolyai lelki fanatizmusát, rendíthetetlen belső nyugalomát és szélsőséges pillanatait egyaránt. Azt az attitűdöt, amely Bolyai egészen sajátos egyéniségéből, a sokszor meg nem érthető ellentétekből, ellentmondásokból állt. A színpadon valóban azt a Bolyai Jánost láttuk és hal-

lottuk Tarics Péter előadásában, aki sokszor napokon át nem volt hajlandó dolgozni, máskor reggeltől estig egyfolytában tanult, s aki szenvedélyes, lobbanékony ifjú mikovoltát és vívói hajlamait gyakran a párbaj izgalmaiban élte ki. Valóban az a Bolyai elevenedett meg a színpadon, akinek lelkivilágában a fanatikus gyönyörűség, a rendíthetetlen hit, a nem racionális gondolatok halmaza, a szánalmas gúny, az öröm, a boldogság és a letargia egyaránt jelen van, s akinek viselkedését ezek összessége vagy ezek rendszeres váltakozása határozza meg. Az a Bolyai János született meg előttünk Tarics Péter előadásában, aki 1823-ban azt írta apjának: „...a semmiből egy új más világot teremttem...”, s aki 1825 tavaszán már arra a meggyőződésre jutott, hogy a párhuzamosok euklideszi axiómáitól független geometriai rendszer létezik.

Az előadást Gali László Jászai Mari-díjas rendezte, aki többek között a debreceni Csokonai Színház és az egri Gárdonyi Géza Színház igazgató-főrendezője is volt, s aki rendkívül magas színvonalú szakmai munkát végzett. Gali az addig előadóművész Taricsból a szó legnevesebb értelmében vett színészt kreált Bolyai szerepére, s oly érdekesítővé tette a produkciót, hogy a monodráma 60 percéből minden másodperc lekötötte a nézőt. Minden mozdulat, minden gondolat, minden hangulatváltás indokolt volt. Nem volt az előadásban egy csöpp üresjárat sem, Gali és Tarics lendületet,

ritmust adott a drámának. Csak látszólag volt ez monodráma, hiszen – bár egyetlen színészt láttunk végig a színpadon – Gali László és Tarics Péter közös szakmai munkája által tele volt dialógussal. Bolyai ugyanis párbeszédet folytat apjával, Bolyai Farkassal és Carl Friedrich Gauss-szal (ezek az előadás legsikerültebb dialógusai), Nyikolaj Lobacsevszkij matematikussal, Ferenc József császárral, a császári helytartóval, Kibédi Orbán Rózsával, azaz saját szerelmével és feleségével (megindító érzelmi jelenet volt ez), valamint Istennel, s nem utolsó sorban önmagával, a viharos lelkű Bolyai Jánossal.

Gali és Tarics nem a szenzációt, nem a belső és külső konfliktusainak felszíni tüneteit kereste Bolyai „tudósi” és magánéletének bonyolult folyamatában, hanem a valót, az okozati összefüggéseket. Ezáltal a monodráma az akkori magyar társadalom (1823 – 1859) belső ellentmondásainak és Bolyai lelkiállapota mélyebb okai megértéséhez segítette hozzá a nézőt. A Bolyaiak polgári életrajzírói általában mentegetni igyekeznek Carl Friedrich Gauss hallgatását Bolyai János korszakalkotó felfedezését illetően, Gali és Tarics azonban ezt a konfliktust kiélezte, a valóságnak megfelelően mutatták be a színpadon Gauss „hitvány büszkeségét”, „öntelt mentegetőzését”, szakmai feltékenységét, valamint azt, hogy a matematikusok fejedelmének (Princeps mathematicorum) kikiáltott német tudós mennyi-

re félt a beociaiak támadásától. Ennek következtében Bolyai Farkas és fia, János hiába várta a „göttingeni kolosszus” invitáló válaszát, így Farkas kénytelen volt lemondani arról a vágyáról, hogy fiát Göttingenbe küldje. Ennek megfogalmazása és színpadi kivitelezése külön értéke volt az előadásnak.

A díszlet különleges volt, a monodrámahoz képest túlságosan is telített, gazdag, mégis – miután a színészi játék megtöltötte tartalommal – impozáns, korhűsége színvonalasabbá tette

a produkciót. Semmi nem volt öncélú, sem a díszlet, sem annak színész általi használata. Funkciója volt a hegedűnek, a kardnak, a matematikai ábráknak, a képeknek, a Bolyai-műveknek: az Appendixnek, az Üdvtannak, illetve a kéziratoknak. A színpadi zene – amely szintén Tarics Péter munkáját dicséri – intenzíven erősítette a monodramát, szorosan illeszkedett a szöveghez és színészi játékhoz, korhű volt és autentikus. A monodráma szövege hiteles, a történelmi hűség példaértékű

színepi anyaga, hiszen elsősorban kordokumentumokra épül és Bolyai János valódi szövegeit és életét foglalja egybe. Mindaz pedig, ami Bolyai János életében és életművében maradó, eleven hatóerőként jelent meg Tarics Péter színészi játékában és Gali László rendezésében. Olyan színházi produkciót láthattunk, amely méltó a legnagyobb magyar matematikus keresztútjához, s a matematika ünnepe is volt egyben.

**Nagy Imre
Fotó: Krüger Viktor**

Az ember, aki évről-évre rácsodálkozik a Gyermekekre, megérti, hogy az irgalmatlan sötétség legnagyobb ellensége egy irgalmas lángocskára, melyet Isten lobbantott.

Milyen gyermekkori élményeik vannak karácsonyról? Hogyan ünnepelnek ma, s mi kerül az ünnepi asztalra szenteste? - kérdeztük két közéleti szereplőtől, akik szívesen osztották meg gondolataikat, élményeiket az olvasókkal.

PETHEŐ ATTILA, a Csemadok járási elnöke

– A gyermekkori karácsonyaim olyanok voltak, amit egy gyerek csak el tud képzelni. Az unokatestvérekkel a nagyszüleim nappalijában gyülekeztünk. A kulcslyukon keresztül néha belestünk a szobába, ahol láttuk, ahogy az anygalkák még az utolsó simításokat végzik a karácsonyfa körül. Egyszer csak csilingeltek, megszólalt a Csendes éj, mi pedig beömlöttünk a fa alá. A nagyapám mestere volt az ilyen dolgoknak. A fa körül kisvasút, alatta Betlehem. Aztán körbeültük az asztalt és az egész család nekilátott a vágottborsó levesnek ostyával és mézzel, majd krumpli saláta és rántott hal következett. Régebben az éjféli misére is elmentünk a családdal, ami után gimnazista korbomban még a Kiscsapóba is be tudtunk ugrani, ahol az ismerősökkel koccinthattunk.

– Manapság szintén együtt ünneplünk a családdal, csak már nem mi unokatestvérek, hanem a gyerekeink ágaskodnak az ajándékokat lesve. A nagyszüleim és az édesapám már sajnos nem él, úgyhogy ők már nem láthatják, ahogy reggeltől az anygalkák illatát követik a gyerekeink a lakásban. A gyerekekkel közösen vesszük meg a fenyőfát és december 24-én már reggel áll a fa, mert nálunk az anygalkáknak este van idejük feldíszíteni a karácsonyfát.

– December 24-én mi nem eszünk húst. A reggelink és az ebédünk szűkös. Teát, pirított kenyeret, szardíniát eszünk. Szenteste az asztalra kerül a fent említett vágottborsó leves, a „királyok levele bigyóval”, a családi vacsorához mindenki saját salátával érkezik a halhoz, amit természetesen körbekóstolunk. A beigli, a püspökkenyér és a diós gomba szintén elmaradhatatlan nálunk.

– Az ünnep egyszerre jelenti számomra a gyerekeimet, a családot és az elhunyt szeretteimet. Nagyon szeretem, hogy ilyenkor összejövünk és nagyokat beszélgetünk. Talán leginkább azt a várakozással teli, torokszorító meghatódást szeretem, azt nézem, hogy a kisfiaim szökdecselve bontogatják az ajándékokat, amit a Jézuska hozott nekik.

BASTRNÁK TIBOR, parlamenti képviselő

– Szívesen emlékszem vissza gyemekkori karácsonyaira, hiszen ez az ünnepkör számomra mindig nagybetűs ünnep volt, örömmel teli családi együttlét. Szüleim útja ugyan kettévált, de mindketten megtettek mindent azért, hogy a karácsony meghitt legyen, és ez sikerült is nekik. Szenteste nem az ajándék volt a fontos, inkább az, hogy az ünnephez méltó meghatódottsággal, lelkeséggel tegyük kedvessé az együttlétet, s ez így van a mai napig.

– Mindig családi körben töltjük ezt a szép ünnepet, melyet egy kis körúttal kezdünk: családuknak először édesapámnál találkozunk a testvérem családjával, majd édesanyámat látogatjuk meg közösen, ezután pedig – folytatva a családi hagyományt – az anyósoméknak következik. A szenteste pedig már szűk családi körben talál benünket, feleségemmel és gyermekeimmel. Ma sem az ajándék a fontos, bár inkább adunk, mint kapunk, de inkább az ünnep melegségére és meghittségére figyelünk oda. Mind a mai napig a karácsony, a Megváltó eljövetele mindnanyunk legkedvesebb ünnepe, amikor rohanó világunkban jó pár órára valóban megáll az idő! És amikor a család a fa alatt együtt énekel, olyan gyönyörű érzés járja át lelkünket, ami szavakkal leírhatatlan!

– S hogy mi kerül a szép, gondos kezekkel megterített ünnepi asztalra? Hagymányosan rántott hal és hagymás krump-

li. Igaz, majonéz is van a hűtőben. S végezetül: remélem, nem tűnik közhelynek, de számomra, számunkra a karácsony a meghittség, a lelki békét, a szeretetet jelenti, a remény és a megújulás lehetőségét. És a születés csodáját, melyre ezúttal nem nőgyógyászként, hanem hívő emberként gondolok.

Bastrnák Tibor receptajánlója

Éjjel-nappal sütemény

Hozzávalók:

2 zacskó epres vagy puncsos pudingpor, 1 liter tej, 1 csésze kristálycukor, 10 dkg porcukor, 3 vaníliás cukor, 5 tojás, fél csésze olaj, fél csésze víz, 1 csésze rétesliszt, 6 dkg kakaópor plusz 3 kanál olaj, 2 doboz tejföl, csoki a tetejére

Elkészítése:

A 2 zacskó pudingport főzünk két kanál cukorral, 1 vaníliás cukorral és 8 dl tejjel. Kicsit keményebbre főzzük. Hűlni hagyjuk. Ezután elkészítjük a tésztánkat. Egy tálban 5 tojásfehérjét habosra mixelünk egy csésze (kb. 2,5-3 dl) kristálycukorral. Ezután óvatosan hozzákeverjük az 5 tojássárgáját, majd adunk hozzá fél csésze olajat és fél csésze vizet. Óvatosan egyneművé keverjük.

Ezután fokozatosan adunk hozzá egy csésze réteslisztet, amelyet egy sütőporral kevertünk el. Egy zsírpapírral bélelt magasabb peremű tepsibe öntjük a massa felét. A maradék tésztánkba keverünk egy kakaós masszát, amely 3 kanál kakaóból és 4 kanál olajból áll. Természetesen a kakaót az olajjal szép simára keverjük. A kakaós masszát az alsó masszára kanalazzuk, de úgy hogy ne teljesen fedje be a sárga piskótamasszánkat. Ezután a kakaós rétegek közéjük rakjuk, kanalazzuk a pudingunkat is. Előmelegített sütőbe 180 C fokon 40 perc alatt készre sütjük. Egy tálban összekeverünk 2 doboz tejfölt, 2 kanál porcukorral és kettő vaníliás cukorral. Majd a még langyos tésztánkra simítjuk és hagyjuk állni egy két órát, amíg kihűl. Utána kerek formával, szaggatóval felholdakat vágunk belőle, picit porcukrozzuk.

A vérünk még napjainkban is maga a csoda! – Dr. Radi Enikő kitüntetése

„Valószínűleg a véletlen műve, hogy gyermekgyógyászból hematológus lettem. (A hematológia nyelvünkön vértant jelent.) Érsekújvárból származom, két nagybátyám közül az egyik újszülöttekkel foglalkozó, kitünő orvos, a másik is kiváló a hivatásában – ő gyógyszer-kutató professzor. Mindkettőjük életében a gyógyítás iránti vonzalom a meghatározó, talán ezért választottam én is az orvosi pályát.

Miután gyermekgyógyász diplomát szereztem a prágai Károly Egyetemen, a komáromi kórházban kezdtem el dolgozni Dr. Gaulieder József vezetése alatt. Nem sokkal pályakezdésem után a férjemnek, aki fizikus, lehetősége nyílt az Egyesült Államokban kutatni, ahová én is elkísértem, de ez azzal járt, hogy fel kellett mondanom komáromi állásomat.

Miután hazatértem, a gyermekosztályon már nem tudtam elhelyezkedni. Ekkor ajánlotta fel Dr. Cséplő Péter, a kórház

hematológiai és vérátömlesztő részlegének akkori vezetője, hogy dolgozzak náluk. Az ajánlatot elfogadtam, a szükséges képesítést megszereztem, s azóta is hasznosnak érzem magam ebben a munkakörben, hiszen itt is elsősorban a gyógyításon van a hangsúly, sőt: talán még többről, mert a mi feladatunk a hematológiai megbetegedések kezelésén túl a laboratóriumi vizsgálatok elvégzése, folyamatos véradás megszervezése, vérkészítmények gyártása is.

Kis kórházunkban már hagyomány, hogy mindig van készenlétben betegeink számára elegendő mennyiségű és minőségű vér, akár balesetről, akár műtétről, onkológiai kezeléstről vagy egyéb beavatkozásról van szó. Az országban nem sok olyan járási szintű kórház akad, amely évente több óra biztosítani tudja páciensei számára a vérpótlást- azaz önellátó, sőt: olykor még más kórházakat is ki tud segíteni. A vér a huszonegyedik században is csodának számító folyadék, hi-

zen elképzelhetetlen nélküle az élet: a vérünk semmi mással nem helyettesíthető testnedv. Keringésének köszönhetően a legfontosabb anyagokat juttatja el a szerveinkbe, s mint ahogy mondtam, nincs olyan mesterséges folyadék, amely pótolni tudná.

Felelősségteljes munka a hematológusoké, ugyanakkor sok, az emberi magatartással kapcsolatos megfigyelést hoz a véradás megszervezése is. Munkatársaimmal együtt több, mint háromezer egység vért gyűjtünk be egyetlen esztendő alatt a komáromiaktól, és a járásbeli falvak önkénteseitől, így betegeink azonnal hozzá juthatnak – pl. baleseteknél – a pótláshoz.

Örömteli érzés, ha tapasztalhatom: vannak olyan véradóink, akik számára természetes, hogy a másik emberen akkor is segítenünk kell, ha mi magunk nem tudjuk meg soha, ki volt az, aki nekünk köszönheti az életét. Elszomorító viszont – főként a fiataloknál fordul elő ilyesmi – hogy

nem érdekli őket a véradás, mert nincs belőle hasznuk... (A véradásért természetesen nem jár pénz.) Jó lenne, ha felfigyelnének az iskoláinkban, de már korábban, a családokban is, erre az elkerülhető jelenségre, amely mintha a hazai magyar társadalom évek óta tartó bomlásának egyik tünete is lenne...”

Dr. Radi Enikő, a Komáromi Kórház hematológiai és vérátömlesztő osztályának vezetője, a Szlovák Vöröskereszt járási szervezetének elnöke, a Szlovák Vöröskereszt Országos Vezetőségének egyetlen magyar tagja, az idén rangos elismerésben részesült: megkapta a Szlovák Vöröskereszt egyik nagy kitüntetését.

A díj példás emberi magatartását is kiemeli, hiszen aki ismeri Radi Enikő lelkiismeretes, felelősségtudó és önzetlen munkáját, az tapasztalhatja, hogy vérbeli orvosról van szó. Gratulálunk!

Batta György

Dr. Radi Enikő (balról), a kitüntetés átvételekor

Első percek a legfelsőbb bajnokságban

Mészáros András kék-sárga színekben

Van Szlovákiában egy futballklub, amely 2004-ben ünnepelte centenáriumát, így tehát egyidős a FIFA-val. Alig öt esztendővel később alapították, mint a Ferencvárosi Torna Clubot, ám eme klub csapata tizenöt esztendővel előbb lépett a hazai labdarúgás porondjára, mint a hírneves pozsonyi Slovan. A szóban forgó egyesület egy Duna menti kisvárosban, Dunaszerdahelyen található, játékosai a kék és a sárga színekben otthonosak – így bizonyára mindegyik olvasónk megfejtette már, hogy a DAC-ról van szó.

És ezek után következzen egy Komáromot is érintő, jóleső információ: a DAC futball csapatainak – a legfelsőbb bajnokságban szereplő játékosokról van szó – sorrendben 311. tagja a 15-ös számú mez tulajdonosa, Mészáros András, aki az idén töltötte be tizenkilencedik évét.

Bandi a komáromi Selye János Gimnáziumban érettségizett, és két esztendeje került Dunaszerdahelyre. (A KFC ifjúsági csapatában Gyurenka István és Slavomír Ďurčo volt az edzője, a DAC ifiben pedig Németh Krisztián.) Mészáros And-

rás jobb lábás, jó testi felépítésű, villámgyors csatár: 183 cm-re nőtt és 75 kilogramm súlyú.

Az idei őszi idény valószínűleg élete végéig emlékezetes marad számára, hiszen a Slovan elleni pozsonyi bajnokin a második félidőben cserejátékosként pályára küldte őt a horvát Tomislav Marič vezetőedző. Ez volt a „tűzkeresztje”.

Általános a vélemény, hogy András, azaz hogy Bandi reménykeltően mozgott, s ha továbbra is nagy kedvvel edz, és mellé szegődik a szerencse, a hazai magyar játékosokat számon tartó statisztikánk egy újabb elsőligás labdarúgóval gyarapodhat.

A 15-ös számú mez viselője kiegyensúlyozott, nyugodt fiatalember benyomását kelti. Jól érzi magát a DAC-nál, úgy véli, hogy a szerb, a horvát, a panamai, cameruni, szenegáli és francia játékosok békében megférnek a magyarokkal és szlovákokkal. Napjai nem csak edzésekkel és mérkőzésekkel telnek: Dunaszerdahelyről gyakran haza látogat Komárom-Órszűfaluba a szüleihez és a testvéreihez, illetve Pozsonyba utazgat, ahol a Szlovák Műsza-

ki Egyetem elsőéves hallgatója egyre gyakoribb elsőligás szereplésekkel. És kívánjuk, hogy legyen ereje egyetemi tanulmányai befejezéséhez. (BTI)

Komáromi a legfrissebb biliárd bajnok

Az év végéhez közeledve, az év során lebonyolított csapatbajnokságok után, a biliárd sportágban most az egyéni országos döntők versenyei finisznak. A Szlovák Biliárd Szövetség által nemrégiben megrendezett pool biliárd 10-es formációjú versenyében az országos bajnoki címet Köles Balázs harcolta ki.

A fiatal komáromi versenyzőnek a felnőtt mezőnyében először sikerült egyéniben feljutnia a dobogó felső fokára. Egyébként csapatban már 3x, párosban pedig 2x is országos bajnoki címet szerzett. Balázs hét évvel ezelőtt kezdett el komolyabban foglalkozni a sportággal, és a tehetségét mutatja, hogy már a juniorok korosztályában is gyorsan felküzdötte magát az országos élvonalba. 2010-ben tagja volt a junior Európa-bajnokságon bronzérmes szerző szlovák válogatott csapatnak. Egy évvel később a junior Eb-n az ötödik helyen végzett a szlovák válogatott. 2013-ban már a felnőtt válogatott csapat színeiben szerepelt. Balásznak tettem fel kérdéseimet:

Gondolom az is közrejátszott a sportágválasztásban, hogy Komárom a biliárd sportban lassan két évtizede az országos élvonal csúcsát jelenti?

– Ez igaz, hiszen az országos élvonal csapatbajnokságában a komáromi csapat zsinórban 13x lett első, csak tavaly előtt szakadt meg ez a sorozat egy évre, amikor pozsonyi csapat lett a bajnok, de az utóbbi két évben ismét visszahódítottuk a bajno-

ki címet. Sikerült kiharcolnom a helyet a csapatban, és menet közben volt kitől tanulnom, hiszen például a csapatvezetőnk, Polách Jaroslav sokszoros országos bajnok egyéniben és csapatban egyaránt. Ő már egy igazi profi játékos. Vagy a mi csapatunkat hosszú évek óta erősítő, érsekújvári Petrovics Zoltánról is ugyanez elmondható. Rajtuk kívül a nyitrai Hajdúch Michal és én alkotjuk a négy tagú komáromi bajnokcsapatot.

Hogyan sikerült a mostani országos egyéni döntőben túljutni az „öreg harcosokon”?

– A számomra bajnoki címet jelentő pool 10-es versenyen az országos döntőben 40 induló volt, a döntőben éppen klub kollégámat Petrovicsot győztem le, de két héttel korábban a 8-as formációban éppen fordított volt

a helyzet. Polách Jarónak most nem sikerült a verseny. Szóval, ha fiatalabb is vagyok náluk, már fel tudom velük, és az ország többi élvonalbeli versenyzőjével is venni a versenyt.

A hétvégén kerül megrendezésre az utolsó idei verseny, a mesterek tornája.

– Igen, az egy meghívásos verseny, ahová a szövetség az országos lista legjobb nyolc játékosát hívja meg a 8-as és a 10-es formáció tornájára. A legjobb nyolcban ott van a mi komáromi csapatunk négy tagja is.

A televízió képernyőjén gyakran szerepel a snooker biliárd (nagyobb asztal, 15 piros, hat színes, és egy fehér golyó). A nemzetközi nagymesterek komoly összegű pénzdíjas tornáit sokan kísérik figyelemmel. Mi a helyzet e téren nálunk?

– Ilyen jellegű versenyt nálunk csak Pozsonyban rendeznek, persze csak nagyon kicsi pénzdíjazással, amit a 20 eurós nevezési díjából osztanak szét a verseny végén a legjobbaknak. 30 versenyző esetén a legjobb négynek, 48 versenyző esetén a legjobb nyolcnak, 48 résztvevő felett az első tizenhat részesül pénzdíjazásban. Ezek nevelésesen kicsi összegek. Egy szóval nálunk a mi sportunkból nem lehetne megélni.

Közeleg a karácsony és az új év, mit kívánsz az olvasóinknak?

– A magam, és a komáromi bajnok biliárdcsapat négy tagja nevében békés, kellemes karácsonyi ünnepeket, és boldog új évet kívánok.

Keresztényi Gábor

Apróhirdetés

- **Villanyszerelő.** Tel.: 0908/415 657.
- **Kútfúrás.** Tel.: 0908/179 712.
- **Felvezünk** szakácsot, kiegészítő szakácsot jogosítvánnyal (lehet nyugdíjas is). Tel.: 035/7733 190, 0915 892 788.
- **Szeretettel meghívjuk** egy gyertyafényes mulatságra december 25-én pénteken és december 26-án szombaton a komáromi Breza (Nyírfá) vendéglőbe, este nyolc órára. Közreműködik a RUBIN zenekar, élő zenével: Jankovics József (Dodi), Kliment Tünder és Nehéz János. Velünk a karácsony romantikusabb lesz!
- **Ki szeretné vonni** a forgalomból utánfutóját? Megveszem a papírokat. Tel.: 0948/307 237.
- **Segítünk megoldani** az adósságával kapcsolatos problémákat, illetve az árveresnél és a végrehajtásoknál is. Tel.: 0908/729 612.
- **Mellékjövdelem lehetőség** anyaságin levőknek és főiskolásoknak, abszolvenseknek. Teljesítmény függő jutalmazás. Életrajzot kérünk: janitsova@finanzpartner.sk
- **Zálogház a Ferencsek utca 5. szám alatt**, a Bella étterem mellett. Képzőművészeti felvásárlásunk regiségeket, aranyat, ezüstöt, műszaki cikkeket. Állandó ügyfeleinknek hűségkártyát biztosítunk. Kérésére hához megyünk, hétvégén is. Nyitvatartás hétköznap. 9.00-18.00. óráig. Tel.: 0915 389 405.
- **Szeretne kényelmesen** otthon haját vágtatni, frizurát készíttetni? Házhoz megyek. Tel.: 0907 271-670.

Újszülöttek

Fabián Krisztián, Gúta; Decsi Matias, Érsekújvár; Szapu Damjan, Érsekújvár; Horváth Máté, Zsigárd; Dorciak Igor, Komárom; Bajtek Dóra, Garamkövesd; Haris Máté, Naszvad; Czibor Zalán, Dunaradvány; Daniš Dominik, Keszegfalva; Csinger Sofia, Csallóközarányos; Rafael Brenda, Marcelháza; Nagy Kira, Muzsla; Is Mehmet, Komárom; Konkolyi Gergő, Kicsind; Marko Erik, Naszvad; Siegl Diana, Izsa; Jobbágy Márton, Gúta; Beňadiková Sofia, Komárom; Berek Peter, Komárom; Kedrová Simona, Komárom; Pleva Patrik, Komárom; Molnár Zoé Aurélie, Kamocsa; Tóth Emma, Gúta; Csicsó Tibor, Sárosfa; Sárosfa; Alexandro és Leonardo Escobar Valencia, Komárom; Bakoš Márk, Marcelháza; Horváth Laura, Udvard; Zsolnai Monika, Gúta; Petrášová Stephanie, Barsbese; Pálenyik Sebastián Raul, Párkány; Pšenáková Olívia, Érsekújvár; Červenková Viktória, Sellye; Bellabás Hanna, Bátorkeszi

Elhunytak

A 65 éves Moravcsíková Helena, Kabátfa; a 86 éves Búzás Karolína, Keszegfalva; a 60 éves Takács László, Órszűfalva; az 52 éves Szabó Zoltán, Komárom; a 77 éves Skok Bohumil, Komárom; az 58 éves Chovan Tibor, Gúta; a 77 éves Molnár Erzsébet, Csicsó; a 72 éves Kučera Ján, Komárom; a 62 éves Stančeková Viera, Kolozs; a 66 éves Fazekas Vilmos, Komárom; a 91 éves Slavíková Emília, Komárom; a 68 éves Buček Ladislav, Vadas; a 70 éves Hluško Augustín, Komárom; a 62 éves Kurina Jolán, Izsa; a 69 éves Kosdi Miklós, Hetény

MEGEMLEKEZÉS

Soha el nem múló szeretettel emlékezünk

HOLDERIK Gáborra

halálának 1. évfordulóján, aki december 26-án váratlanul, búcsúzó nélkül hunyt el.

Akik ismerték és szerették, szenteljenek emlékének egy néma pillanatot ezen az oly szomorú évfordulón. Szívünkben örökké őrizzük emlékét és mosolyát.

Szerető szülei, kisfia, testvére és az egész rokonság

MEGEMLEKEZÉS

Soha el nem múló gyászsal és mély fájdalommal emlékezünk drága halottunkra

BORS Helenára

szül. Rakúsová,

akit a halál 2012. december 23-án ragadott ki szerettei köréből.

Akik ismerték és szerették, szenteljenek emlékének egy néma percet ezen a szomorú harmadik évfordulón.

A gyászoló család

MEGEMLEKEZÉS

„Suhanya száll az élet tova,
ami elmúlt, nem jön vissza soha,
várni valakit, aki nem jön többé,
de emlékét őrizzük szívünkben örökké.”

Fájó szívvel emlékeztünk december 13-án halálának 12. évfordulóján

DANIS Imrére (Komárom)

Emlékét örökké őrző felesége Erzsike és családja

Vnútorná okružná 53, 945 01

Komárno

Tel.: 090 562 522, 035 7713 003

cleancitykomarno@gmail.com

Ponúkame

Vám kontajnerovú prepravu
stavebného a priemyselného odpadu
v 3 m³, 5,5 m³, 8 m³ kontajneroch
(cena obsahuje aj poplatok
za legálnu skládku)

Konténeres hulladékszállítás,
építési törmelék és ipari hulladék
3 m³, 5,5 m³, 8 m³ konténerekben
(az ár tartalmazza nemcsak a fuvardíjat,
de a legális hulladéklerakó díját is)

**NAJLEPŠIE CENY V OKRESE
KOMÁRNO!**

Volajte na tel.č.:

035 7713 003

Mobil: 0907 562 522

Nonprofit szervezetek könyvelése Účtovníctvo neziskových organizácií

(Nonprofit szervezetek, polgári társulások, lakóközösségek
Neziskové organizácie, Občianske združenia,
Spoločenstvo vlastníkov bytov)

Katona Gábor és Katona Márta

e-mail: katonagabor81@gmail.com,

Tel.: 0917 749 692, 0905 522 162

Madácha 8/2, 94501 Komárno

Egyet fizet, kettőt kap!

**Rendeljen most reklámozni
lapunk hasábjain!**

**Tárcsázza a 035 77 13 488-as
telefonszámot!**

Meghitt karácsonyi ünnepeket kívánunk az előző Komáromi Városi Testület mindazon képviselőjének, név szerint

Mgr. Andruskó Imrének, Mgr. Batta Györgynek, PaedDr. Bende Istvánnak, JUDr. Bende Istvánnak, MUDr. Benyó Zoltánnak, Cúth Csabának, Ing. Dékány Gábornak, Ing. Dubány Imrének, Mgr. Ondrej Gajdácnak, Mgr. Konstantín Gličnek, PaedDr. Héder Ágnesnek, JUDr. Hortai Évának, MUDr. Ipóth Szilárdnak, Ing. Jágerská Erzsébetnek, JUDr. Kantha Máriának, Mgr. Keszegh Bélának, JUDr. Novák Bélának, MUDr. Sebő Zsoltnak, Ing. Szabó Bélának, MUDr. Tóth Péternek, JUDr. Varga Tamásnak és Mgr. Štefan Zábajniknak

akik pozitív hozzáállásukkal, munkájukkal segítették a
komáromi Szt. Valéria Rendelőintézet megnyitását,
működését és fejlődését.

Káposztás harcsa

Hozzávalók:

10 dkg szalonna
2 ek zsír
2 fej hagyma
1 paradicsom
1 ek. pirospaprika
1 kg vékonyra vágott savanyúkáposzta
1 kg szürkeharcsa filé
só, tejföl

Elkészítés

A zsíron kiolvastjuk a szalonnát, rádobjuk az apróra vágott hagymát, a paradicsomot, és sűrű pörköltalapot főzünk belőle. A tűzről lehúva hozzákeverjük a fűszerpaprikát, felöntjük kevés vízzel, majd hozzáadjuk az átmosott savanyúkáposztát. Ha megpuhult, hozzátehetjük a kockára vágott halat. Ízlés szerint sózzuk, ha a savanyú káposzta elég sós, akkor nagyon vigyázzunk a sózással! Ezután még kb. 10 percre főzzük, amíg a hal megfő, majd tejjel tálaljuk.

Szaloncukor

Hozzávalók:

Mogyorós marcipános
200 g marcipán, 50 g pörkölt, darált mogyoró
2-4 cl mandulalikőr/mandulaaroma
Mákos-meggyes
200 g marcipán, 120 g darált mák
2-4 cl meggylikőr
gyerekeknek esetleg mirelit meggy
lecsöpögtetett leve
Kókuszos
200 g marcipán, 150 g kókuszreszelék
1 dl kókuszszirup
Jó minőségű, magas kakaótartalmú étcsokoládé.

Elkészítés: A marcipánt az ízesítő anyagokkal jól összegyúrjuk, majd olyan vastagságúra hengereljük, amilyenre szeretnénk a szaloncukrot. Kicsi száradás után kb. 2,5-3 cm rudakat vágunk belőle és csokoládéba mártjuk. Ügyeljünk, hogy a csokoládé a felmelegítés után, kb. 30 fokra visszahűljön kevergetés közben, így megfelelő vastagságú lesz a bevonás, illetve szép selyemfénye lesz. Dekorálhatjuk az ízesítő anyagokkal még félig dermedt állapotban. Sütőpapírból kis téglalapokat vágunk, ha van színes fóliánk, akkor azzal együtt szaloncukor mintájára becsomagoljuk.

RUČNÁ AUTOUMYVÁREŇ za trhoviskom KÉZI AUTÓMOSÓ a piac mögött

Komárno, Železničná 4, areál za trhoviskom
Komárom, Vasút utca 4, a piac mögötti tér.

Sme tu pre Vás každý deň, 7 dní týždni
Po-So 7.00-18.00, Ne 8.00-16.00

0903 887 980

Každý zákazník dostane od nás
KÁVU ZADARMO
Minden ügyfelünknek
INGYEN KÁVÉ

Használja a közcsatornát és nem fizeti a csatornadíjat?

A KOMVaK - Komárom Város Víz- és Csatornaművei Rt. a közeljövőben ellenőrzi a csatornahálózat szerződés nélküli használatát az ún. fekete csatornarakötést. Az illegális csatornarakötéseket a víz- és szennyvíz elvezetéséről szóló szerződés megkötésével büntetés kirovása és az addigi csatornadíj kifizetése nélkül legalizálni lehet a 2015. december 1. és 2016. március 31. közötti időszakban

A határidő lejártá után a KOMVaK Rt. a Komáromi Városi Hivatallal együttműködve ellenőrzi az illegális csatornarakötéseket, és fekete csatornahasználat esetén a büntetésen kívül visszamenőleg a csatornadíjat is ki kell majd fizetni.

Az illegális csatornarakötés legalizálásának módját megtalálja weboldalunkon: www.komvak.sk vagy érdeklődjön a 0905 231 684 vagy a 035 77 222 77-es telefonszámokon.

Székelyföldi töltött káposzta

Hozzávalók:

60-65 töltelek (kb 80 gr-db)
1-3 fej savanyú káposzta - nagyságtól függő
0,35 kg vöröshagyma
1-1,2 kg sertéshús,
0, 300 kg sertés szalonna,
0,1kg füstölt sertés szalonna
0,450 kg rizs
fűszerek - pirospaprika, fekete bors,
só, csombor, kapor (porított)
1,2 dl étolaj

Elkészítése: A savanyított káposzta fejeket szétszedjük, a leveleket lehornyoljuk (levágjuk a vastagabb erezeteket) és a szép formás leveleket különválasztjuk. A megmaradt savanyú káposztát felvágjuk vékony csíkokra aprókáposztának. Úgy a kiválasztott leveleket mint az aprókáposztát (ízlés szerint) akár többszörösen is átmossuk a savanyú íz enyhítése érdekében.

A vöröshagymát az olajon üvegesre pároljuk (kicsit akár meg is piríthatjuk) a végén hozzáadjuk a pirospaprikát és hűlni hagyjuk.

Töltelék: A sertéshúst összeőröljük a friss, valamint a füstölt szalonnával, hozzáadjuk a rizst, a fűszereket (vagyázat a csombor adagolással) valamint a már elkészített vöröshagymát, és jól összekeverjük. Tehetünk még bele őrölt savanyú káposztát, (nem sokat) ez lazítja az állagot. Amikor mindez megvan, elővesszük a legjobb tudásunkat és szép formás töltöttkáposztákat (nem túl nagyokat) „fabrikálunk” - készítünk.

Ami ha van rá mód javít az egészen: ha cserépedényben főzzük, ha nagyon lassan főzzük, ha csülköt rejtünk az edény közepébe, ha egy napig állni hagyjuk miután megfőtt.

Mézes puszedli

Hozzávalók a tésztához:

350 g liszt
100 g rétesliszt
100 g porcukor
1 púpos teáskanál szódabikarbóna
2 teáskanál kakaó
1/2 teáskanál őrölt fahéj
1/2 teáskanál őrölt szegfűszeg
csipetnyi őrölt gyömbér (elhagyható)
pár csepp citromlé
1 tojás+ 1 tojás sárgája
1 evőkanál tejföl
150 g akácméz (virágmezből is készíthető)
80 g vaj vagy zsír

Hozzávalók a mázhoz: 1 tojásfehérjét 120 g porcukorral 3 adagban villával elkeverünk. Nem kell habosítani, csak oszlassuk el. Ez a máz mennyiség 3-4 adag puszedlire elegendő.

Elkészítés: A tészta száraz összetevőit egy tálban összekeverjük, majd hozzáadjuk a tojást, a tojás-sárgáját, a zsírt, a tejjel és a mézet és összegyúrjuk a masszát. Egy sütőpapírral kibélelt tepsibe, tyúktojás sárgája méretű gombócokat készítünk és nem túl szorosan egymás mellé tesszük. Előmelegített 200 fokos sütőben körülbelül 8-10 percre sütjük. Mikor már nem forró a puszedli, de még meleg, akkor mártjuk meg a mázban az egyik oldalukat, majd egy tálra tesszük, hamar meg fog száradni.

